

го, и да поживѣтъ из него! Послѣ оше работы построи, за туй и вторый ктиторъ ватопедскый съ нарыча, какво-то и въ свое-то забѣшаніе заповѣда: ватопедъ съ Хилендарь като двамъ братѣа да съ почитжтъ, остави и забѣшаніе, да си въздабжтъ честь всахъ въ свой празникъ съ Игүменско призованіе [8].

Послѣ прѣподовный писа на родители-тѣ си и на братѣа-та си тѣи: "О милостивѣйшій и дражайшій мой родители, и прѣввзжделеннѣйшій братѣа мой, колко различате безъ ножа мое-то сърдце съ вшы-тѣ къмъ мене съволѣзнователны писма! Прочее азъ не волѣзновамъ ли за васъ? нъ невъзможно ми е друго нѣкого по-вѣче отъ Бога да обычамъ, рече бо: "любай Отца и мАтерь пАче мекѣ нѣсть менѣ достѣннх.," Прочее туй е-вангелско слово ма възвранава. Шолѣхъ съ сълзы отче мой, послушай ма любезнаго сына твоего, послушай!

Какво-то си съ въ земно-то твое царство

---

(8) То естъ кога е храмъ-а или празникъ-а ватопедскый ще призовжтъ Игүмена отъ Хилендарь, а Игүменъ-а ще си земни попъ, діаконъ, пѣвцы, и другы, и ще отиди съ голѣмъ слава и честь; ще го погрѣшижтъ и ще му даджтъ канчове-тѣ отъ касъж-тж, съ едно слово ще нма ничко началство и властъ до тры дны. Такожде и Хилендарь ще почити ватопедъ въ неговъ-а празникъ.